

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αρ. φυλλ. 41)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Όκτώβριος 2012

Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΗΣ ΟΡΓΙΣΜΕΝΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ!...

Γράφω με όργη, γιατί «οί μὴ ὀργιζόμενοι, ἐφ' οἷς δεῖ, ἡλίθιοι δοκοῦντες εἶναι», ὅσοι δὲν ὀργίζονται γι' αὐτὰ ποὺ πρέπει εἶναι ἡλίθιοι, ὀρίζει ὁ Ἀριστοτέλης. Ποιές χῶρες σήμερα ποδοπατοῦνται, λεηλατοῦνται καὶ διώκονται; Ἑλλάδα, Ἰσπανία, Ἰταλία, Πορτογαλία καὶ Ἴρλανδία. Ἡ Ἰσπανία στὸν Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ἀφοῦ ὁ Φράνκο εἶχε χρησιμοποιήσει τὰ γερμανικὰ «στοῦκας», γιὰ νὰ καταστρέψει τὴν «Γκουέρρικα» καὶ τοὺς μαχητὲς τῆς ἐλευθερίας, παρέμεινε εὐνοϊκῶς οὐδέτερο. Ἡ Πορτογαλία τὸ ἴδιο. Ἡ Ἰταλία μέχρι ἐνὸς σημείου ἦταν συνοδοιπόρος. Ἡ Ἴρλανδία δὲν

γνώρισε τὴν Κατοχὴ τῶν κτηνανθρώπων. Ἐμεῖς ὅμως; Τὸν Ὀκτώβριου τοῦ 1944 οἱ Γερμανοὶ ἐγκαταλείπουν τὴν Ἀθήνα, σπεύδουν νὰ ξαναχωθοῦν τρομαγμένοι, ματωμένοι ὡς τὸ λαϊμὸ μὲ αἷμα ἑλληνικὸ, νὰ ξανακρουφτοῦν στὶς μαῦρες φωλιές τους. Νὰ δοῦμε τί ἀφήνουν πίσω τους... Στὴν διάρκεια τῆς γερμανικῆς κατοχῆς, ποὺ κράτησε σαράντα δύο μῆνες, πέρασαν ἀπὸ τὰ γερμανικὰ ἐκτελεστικὰ ἀποσπάσματα καὶ

τυφεκίσθηκαν τριάντα ὀκτῶ χιλιάδες ἐννιακόσιοι ἐξήντα Ἑλληνες (38.960)! Σκοτώθηκαν ἀπὸ σφαίρες «ἀδέσποτες» καὶ ἄλλα στρατιωτικῆς φύσεως «ἀτυχήματα» δώδεκα χιλιάδες ἑκατὸν τρεῖς (12.103). Σκοτώθηκαν σὲ μάχες ἑβδομήντα χιλιάδες (70.000). Πέθαναν ἀπὸ πείνα σ' ὀλόκληρη τὴν Ἑλλάδα περίπου ἑξακόσιες χιλιάδες (600.000), ιδίως νέοι! Πέθαναν προτοῦ γεννηθοῦν, κατὰ τὴ γέννα ἢ ἀμέσως μετὰ τριακόσιες

χιλιάδες παιδιὰ ἀπὸ τὴν ἀσιτία καὶ τὶς κακουχίες τῶν μανάδων τους, δηλαδή μία ὀλόκληρη γενιὰ (300.000). Θανατώθηκαν μὲ τρόπο οἰκτρὸ σαράντα πέντε χιλιάδες Ἑλληνες στὰ γερμανικὰ στρατόπεδα συγκέντρωσης. Σαράντα πέντε χιλιάδες ἄνθρωποι, γιὰ τοὺς ὁποίους δὲν μίλησε κανεὶς ποτέ, ἀφοῦ ἦταν Ἑλληνες, δηλαδή ὄντα δευτέρας ἐπιλογῆς (45.000). Πέθαναν μὲ τρόπο οἰκτρὸ ἐπίσης ἐξήντα χιλιάδες Ἑλληνες, Ἑβραῖοι τὸ θρήσκευμα, γιὰ τοὺς ὁποίους μίλησαν οἱ πάντες (60.000). Φυλακίστηκαν στοὺς σαράντα δυὸ μῆνες κατοχῆς διακόσιες χιλιάδες Ἑλληνες, ἐκ τῶν

οποίων οι περισσότεροι πέθαναν στη φυλακή ή άμέσως μετά την άπελευθέρωσή τους (200.000). Προσβλήθηκαν από βαριές ασθένειες, έμειναν δια βίου άνικανοι πάνω από ένα εκατομμύριο Έλληνες (1.000.000)!

Τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής άδειασαν όλες τις αποθήκες και στην τελευταία γωνιά της χώρας. Άρπαξαν όλα τα δημητριακά, καπνό, σταφίδα, μπαμπάκι, λάδι, κάθε λογής τρόφιμα και άγαθά. Κατέστρεψαν άγροτικά μηχανήματα και καλλιέργειες. Άρπαξαν τὸ 50% τῶν μεγάλων ζῶων, βόδια, γελάδια, άλογα, τὸ 30% τῶν μικρῶν, διέλυσαν τὴν έλληνική κτηνοτροφία. Κατέστρεψαν τις μεταλλευτικές εγκαταστάσεις, άνατίναξαν ορυχεία, άφάνισαν τὴν βιομηχανία. Κατέστρεψαν τὸ 80% τῶν σιδηροτροχιῶν. Γκρέμισαν γέφυρες, άνατίναξαν σταθμούς και σήραγγες. Άπὸ τις 220 άτμομηχανές τῶν έλληνικῶν σιδηροδρομῶν άφησαν πίσω τους φεύγοντας μόνο τις τριάντα τρεῖς (33). Άπὸ τὰ τριακόσια δώδεκα (312) έπιβατηγά βαγόνια "βούτηξαν" τὰ τριακόσια έξι! Άφησαν μόνο έξι (6)! Άπὸ τὰ 4.544 φορτηγά βαγόνια των έλληνικῶν σιδηροδρομῶν, οἱ συγγενεῖς, οἱ συνάδελφοι, οἱ συμπατριῶτες, οἱ δάσκαλοι, οἱ όμοιδεάτες τῆς Μέγκελ, τοῦ Ρέσλερ, τοῦ Σρόιντερ άφησαν πίσω τους έξήντα τρία (63)! Οἱ Γερμανοὶ κατακτητές πήραν τὸ 70% τῶν έλληνικῶν παντὸς εἴδους αὐτοκινήτων και κατέστρεψαν τὸ όδικὸ δίκτυο τῆς χώρας. Οἱ Γερμανοὶ κατακτητές ισοπέδωσαν τελείως έκατὸ χιλιάδες σπίτια (100.000) και μισογκρέμισαν άλλες πενήντα χιλιάδες (50.000). Κατέστρεψαν οἱ βάρβαροι Γερμανοράδες τις μεγαλύτερες λιμενικές εγκαταστάσεις τῆς Ελλάδος, άκόμη και τὴ διώρυγα τῆς Κο-

ρίνθου. Άρπαξαν οἱ βάνδαλοι τοῦ Βερολίνου τὸ 73% τῶν πλοίων τῆς έμπορικῆς και έπιβατικῆς ναυτιλίας τῆς χώρας. Σύμφωνα με τις στατιστικές τοῦ ΟΗΕ, ἡ Γερμανία είχε υποστεί σὲ σχέση με τὸ έτήσιο εισόδημά της ζημιές άπὸ τὸν πόλεμο τῆς τάξεως τοῦ 135% και ἡ Ελλάδα τῆς τάξεως τοῦ 170%. Ἡ κατεστραμμένη, δηλαδή, Γερμανία ἦταν σὲ πολὺ καλύτερη κατάσταση άπὸ τὴν Ελλάδα μόλις τελείωσε ὁ πόλεμος. Στὴ διάσκεψη τῶν Παρισίων, ποὺ πραγματοποιήθηκε άμέσως μετά τὸ τέλος τοῦ πολέμου, οἱ εκπρόσωποι τῶν «νικητριῶν» χωρῶν υπολόγισαν και καθόρισαν τὸ ὕψος τῶν ζημιῶν ποὺ προκάλεσαν τὰ χιτλερικά στρατεύματα κατοχής στὴν Ελλάδα σὲ δεκατέσσερα δισεκατομμύρια δολάρια, με άγοραστική άξία τοῦ 1938! Αὐτὰ δὲν τὰ άπεφάσισε κάποιος πρωτοδικεῖο Χαλκίδος, κάποιος κακουργοδικεῖο Λαρίσης, κάποιος λαϊκὸ δικαστήριο Γρεβενῶν, αλλά τὸ άνώτατο διεθνές νομικὸ ὄργανο τοῦ κόσμου, ἡ διάσκεψη τῶν Παρισίων, ὅ,τι δηλαδή έπισημότερο μποροῦσε νὰ υπάρξει. Με βάση, άλλωστε τις άποφάσεις τῆς διεθνoῦς διάσκεψης Παρισίων ἡ Γερμανία έξόφλησε τις υποχρεώσεις της πρὸς όλες τις χώρες ποὺ κατέστρεψε, πλὴν τῆς Ελλάδος. Γιατί; Γιατί ἡ Ελλάδα, άπὸ τὸν πόλεμο μέχρι σήμερα, κυβερνήθηκε άπὸ σάπιους, δειλοὺς και προδότες. Τρισεκατομμύρια χρωστοῦν οἱ «Οὔννοι», αν συνυπολογιστεῖ και τὸ «κατοχικό» δάνειο. Και έπιτρέπεται ἡ σημερινή Γερμανία, αὐτὴ ποὺ κατέστρεψε άπ' άκρου εἰς άκρον τὴν πατρίδα μας, δολοφονώντας και τὸν άνθὸ της, νὰ εἶναι ἡ πλουσιότερη χώρα τῆς Εὐρώπης και ἡ Ελλάδα νὰ λιμοκτονεῖ και νὰ εκλιπαρεῖ; Ἡ άπάντηση, ξαναλέω,

υπάρχει: Γιατί την Ελλάδα την κυβέρνησαν Γραικύλοι και σάπιοι, καθάρματα που και σήμερα μπήγουν καρφιά στο φέρετρό της. Ανήθικα, διαλυμένα υποκείμενα που διορίζουν τις παρασιτικές οικογένειές τους στο δημόσιο. Που μαγάρισαν την πατρίδα μας.

3.000 από το Πακιστάν παρήλαυναν στο κέντρο της Αθήνας, ψέγοντάς μας για ρατσισμό! Ποιοί; Αυτοί που το 1974 έστειλαν συγχαρητήρια και έθελοντες ταλιμπάν στα λυσσασμένα σκυλιά του Άτιλά, για την καταστροφή της Κύπρου και αναγνώριζαν άμέσως το ψευδοκράτος του Ντεκτάρ; Δήλωσε ο τάχα ο πρόεδρος της πακιστανικής κοινότητας ότι τα έχουν με το Ν.Α.Τ.Ο. και τους Αμερικανούς, που τους αναγκάζουν να έκπατρίζονται. Να κάτσουν στην πατρίδα τους και να τους πολεμήσουν. Έτσι κάνουν οι λαοί. Πότε έκαναν μία πορεία διαμαρτυρίας οι Αφγανοί, οι Πακιστανοί, όμοιο με τα ημέτερα προοδευτικά σαπρόφυτα, υπέρ της ελευθερίας των χωρών τους, κατάλληλνοντας στην αμερικανική πρεσβεία - «πρωθυπουργική κατοικία»; Κι αν μας λένε ρατσιστές, απαντώ ότι έχω τον ίδιο ρατσισμό που είχε ο Κολοκοτρώνης, ο Καραϊσκάκης και ο Παπαφλέσσας. Και για τον «ρατσισμό» αυτό είμαι υπερήφανος, γιατί στην καθ' ημάς γλώσσα λέγεται φιλοπατρία. Το δίλημμα σήμερα δεν είναι ευρώ ή δραχμή, έντος ή εκτός Ευρώπης. Το κυβερνολόι και οι άνθρωποκάμπιες που το δορυφορεί δεν έχουν τέτοια διλήμματα. Τα θησαυροφυλάκια του κόσμου είναι γεμάτα από τις παλιανθρωπιές και τις κλεψιές τους. Τους ενδιαφέρει μόνο να παραμείνουν στην έξουσία,

για να σκοτώνουν το χρόνο τους. Μέσα στην Ευρώπη, σημαίνει έφιαλτική λαθρομετανάστευση, έκβιασμοί, άναξιοπρέπεια, ανεργία, ιστορική εϋθανασία. Εκτός, υπάρχει έλπιδα να σωθοϋμε, αν καταργηθοϋν οι ρυπαρές συνθήκες και το Ίσλαμ βρει άλλη πύλη εισόδου. Και μιὰ και αυτές τις ημέρες αναθυμόμαστε το «ξόδι» της Μικρασίας, την καταστροφή του '22, δημοσιεύω κάτι που αναγράφεται στο «Χρονικόν Μεγάλης Τραγωδίας» του Χρήστου Άγγελομάτη, που δείχνει την άγαστή συνεργασία του Ίσλαμ και των Φραγκογερμανών για την έξαφάνιση ακόμη και των λειψάνων του Γένους μας. Γράφει στην σελίδα 379 ο συγγραφέας: «Οί παλαιότεροι θα ένθυμούνται την δημοσιευθείσαν είδησιν εις τας άθηναιϊκας έφημερίδας, μίαν ημέρα του Φεβρουαρίου του 1924. Το προσεγγίσαν εις την Θεσσαλονίκην άγγλικόν πλοϊον "Ζάν", μετέφερε 400 τόννους όστών Έλλήνων, από τα Μουδανιά εις την Μασσαλίαν, προς βιομηχανοποίησιν. Οί εργάται του λιμένος Θεσσαλονίκης, πληροφορηθέντες το γεγονός, εμπόδισαν το πλοϊον να αποπλεύσει, επενέβη όμως ο Άγγλος πρόξενος και έπετράπη ο απόπλους». Τα πήγαιναν τα κόκκαλα τα ιερά των σφαιγισθέντων Έλλήνων για «σαπούνη Μασσαλίας». Οί Τουρκοί τα πούλησαν, οί Γάλλοι τα άγόρασαν, οί Άγγλοι διευκόλυναν και οί Γερμανοί, άργότερα, μιμήθηκαν. Είται από τα λεγόμενα άνοιγματα του δυτικού «πολιτισμοϋ» προς το «ειρηνόφιλο» Ίσλαμ.

*Γράφει ο Δημήτρης Νατσιός,
Δάσκαλος, Κιλκίς*

Με μεγάλη συγκίνηση αλλά και λαχτάρα, αξιώνομαι κι' εγώ, ύστερα από δεκαοκτώ ολόκληρα χρόνια, να μοιραστώ με όλους τους χριστιανούς αδελφούς μου, τὸ Μέγα Θαῦμα πὸν ἔκανε καὶ στὴ δική μου οἰκογένεια ὁ Ἅγιος Ραφαήλ.

Ἀπὸ τὸ γάμο μας ἔχουμε ἀποκτήσει τρεῖς γιούς. Ὁ τρίτος γιός μας, γεννήθηκε πρόωρα, τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1994, στὶς τριάντα ἑβδομάδες κύησης. Παρέμεινε γιὰ ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα σὲ θερμοκοιτίδα, παρὸλ' αὐτά, κατάφερε νὰ ἀνταπεξέλθει καὶ νὰ μεγαλώσει σὰν φυσιολογικὸ μωρό. Ἐμεῖς χαιρόμασταν τὴν οἰκογένειά μας καὶ τίποτε δὲν φαινόταν νὰ σκιάζει τὴν εὐτυχία μας.

Ὅπως κάθε καλοκαίρι, ἔτσι καὶ τὸ καλοκαίρι τοῦ 1994 (πρὶν δεκαοκτὼ χρόνια) περνούσαμε ξεγνοιάστα τὶς διακοπές μας στὸ σπίτι μας, στὸ νησί. Ἐνα μεσημέρι λοιπὸν, ἀφοῦ ξεφύλλισα ἓνα ἑβδομαδιαῖο περιοδικὸ καὶ ἔλυσα γρίφους καὶ σταυρόλεξα, ἀποκοιμήθηκα. Τότε εἶδα ἓνα παράξενο ὄνειρο: Ἐναν καλόγερο μὲ γκρι σκούρα ράσα, μὲ μυτερὴ καλοσχηματισμένη γενειάδα, μετροῦ ἀναστήματος, νὰ στέκεται ὄρθιος ἀνάμεσα σὲ ἀραιὴ βλάστηση καὶ χαμηλὰ δεντράκια. «Μὲ λένε Ραφαήλ» μοῦ εἶπε καὶ δείχνοντάς μου μὲ τὸ χέρι του μιὰ βραχώδη τοποθεσία στὸ πλάι του, συνέχισε «Ἐδῶ εἶναι τὸ σπίτι μου. Θυμήσου, κάποια στιγμή θὰ μὲ χρειαστεῖς. Νὰ θυμᾶσαι τὸ ὄνομά μου!». Ζύπνησα! «Ραφαήλ;» ἀναρωτήθηκα. Δὲν ξέρω

κανέναν Ἅγιο ὄνοματι Ραφαήλ. Μὴ θέλοντας νὰ ξεχάσω τὸ ὄνομά του, τὸ σημείωσα στὸ περιοδικὸ πὸν διάβαζα πρὶν ἀποκοιμηθῶ. Ὑστερα συνέχισα τὸν μεσημεριανὸ μου ὕπνο, μὴν ξέροντας πόσο σπουδαῖο ρόλο θὰ ἔπαιξε αὐτὸ τὸ ὄνειρο λίγες μερες ἀργότερα. Ὅταν λοιπὸν ζύπνησα, ρώτησα τὴ μητέρα μου, ἂν ἤξερε κάποιον Ἅγιο μὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα. «Ὅχι» ἦταν ἡ ἀπάντησή.

Οἱ μέρες πέρασαν καὶ οἱ διακοπές τελείωσαν. Ἐπιστρέψαμε στὸ σπίτι μας, στὴ Ν. Μάρκη. Ὅλα πῆ-

ραν τὸν καθημερινὸ τους ρυθμὸ. Ὅσπου μιὰ μέρα, ξαφνικὰ ὁ μικρὸς μας γιός (ἦταν τότε 9 μηνῶν) παίζοντας στὸ πάρκο του, ἔπεσε στὸ πλάι ἀνάμεσα στὰ παιχνίδια του. Ἔμοιαζε νὰ πεθαίνει. Μελανιασμένος, μούσκεμα ἀπὸ τὸν ἰδρώτα, ἀνοιγόκλεινε τὸ στοματάκι του σὰν τὸ πουλάκι πὸν ἀφήνει τὴν τελευταῖα του πνοή. Ἀμέσως, τὸ μετέφερα στὸ νοσοκο-

μεῖο, ὅπου οἱ γιατροὶ διεγνώσαν ἀπώλεια αἰσθήσεων. Πιθανόν, εἶπαν, ἔβαλε κάποιον παιχνιδάκι στὸ στόμα του πὸν τοῦ ἔφραξε γιὰ λίγο τὴν ἀναπνοή. Τίποτε σπουδαῖο. Ἔτσι ἐπιστρέψαμε σπίτι. Ὅμως τὴν ἴδια ἡμέρα τὸ ξανάπαθε γιὰ δευτέρη καὶ τρίτη καὶ τέταρτη φορὰ. Ὅποτε νοσηλεύτηκε γιὰ ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα στὸ νοσοκομεῖο Παίδων. Οἱ γιατροὶ μετὰ ἀπὸ πολλὰς ἐξετάσεις, διεγνώσαν κάποιον πρόβλημα στὸν ἐγκέφαλο. Πρόβλημα πὸν θὰ τὸ ἀκολουθοῦσε γιὰ τὴν ὑπόλοιπη ζωὴ του. Πάνω, ὅμως, ἀπὸ τὴν ἰατρικὴ

διάγνωση και πέρα από την φαρμακευτική θεραπεία, στέκεται ψηλότερα ή θρησκεία μας με όλους τους Άγιους της. Έτσι, λοιπόν, μέσα στη στενοχώρια μου και τη θλίψη μου, εκεί που νόμισα πως η ζωή μου μαύρισε και πως η χαρά από την οικογένειά μου χάθηκε για πάντα, άνοιξε η πόρτα του θαλάμου και μπήκε μέσα μια ηλικιωμένη γυναίκα που πουλούσε εικονίσματα Αγίων, για να ζήσει. Μέσα από τη μεγάλη τσάντα με τα εικονίσματα, επέλεξε τυχαία και μου πρότεινε ένα εικονίσμα. Ήταν αυτό του Αγίου Ραφαήλ. «Πάρε, παιδάκι μου, αυτή την εικονίτσα» μου είπε, «κι' ο Άγιος Ραφαήλ θα κάνει καλά το παιδάκι σου». Τότε θυμήθηκα το όνειρο που είχα δει. Την ίδια ημέρα πήρα κι' ένα τηλεφώνημα από παιδίατρο, συγγενικό πρόσωπο, ο οποίος μου είπε: «Εκεί που έμεις οι γιατροί σταματάμε, συνεχίζουν οι Άγιοι. Αύριο θα φύγει η πεθερά μου, θα πάει για ένα δικό μας τάμα στον Άγιο Ραφαήλ, στη Μυτιλήνη και θα ανάψει μια λαμπάδα και για το μωρό». Τότε κατάλαβα πως δεν ήμουνα μόνη και άβοήθητη όπως νόμιζα. Και πως το θαύμα δεν θα άργούσε να γίνει, καθώς ο Άγιος Ραφαήλ με τα δυο αυτά περιστατικά μου υπενθύμιζε το όνειρό μου και με όδηγοῦσε σὲ Ἐκεῖνον. Μέρα νύχτα, λοιπόν, παρακαλοῦσα τὸν Ἅγιο Ραφαήλ νὰ γιατρέψει τὸ παιδάκι μου «Ἄγιέ μου Ραφαήλ, προσευχόμουν, βοήθησέ μας, μὴ μᾶς ἀφήνεις ἀβοήθητους νὰ σηκώσουμε τέτοιο Σταυρό». Ὑστερα σκεπτόμουν ὅτι τὰ βάσανα εἶναι γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ... «Ἐσὺ ξέρεις, Ἄγιε Ραφαήλ, ἐσὺ θὰ μᾶς ὀδηγήσεις. Ἄν νομίζεις πὼς αὐτὸ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μας, κάνε μας νὰ νοιώσουμε ἐλαφρύτερο

τὸ Σταυρό μας».

Οἱ ἡμέρες περνοῦσαν. Οἱ γιατροὶ εἶχαν βγάλει τὸ συμπέρασμά τους. Οἱ κρίσεις τοῦ παιδιοῦ ἐμοιαζαν ἐπιληπτικές. Ἡ φαρμακευτικὴ ἀγωγή πὸν δόθηκε στὸ παιδί, ἦταν ἀγωγή γιὰ ἐπιληψία. Ὅμως, ὁ Ἅγιος Ραφαήλ εἶχε κάνει τὸ θαῦμα Του, διότι στὸ κέντρο ἐπιληψίας οἱ νέες ἐξετάσεις πὸν ἔγιναν στὸν ἐγκέφαλο τοῦ μωροῦ δὲν ἔδειξαν καμία ἀπολύτως βλάβη.

Τις ἐπόμενες ἡμέρες ἐπισκεφθήκαμε τὴν Παναγία τῆς Τήνου, προκειμένου νὰ ανάψουμε μιὰ λαμπάδα γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ παιδιοῦ και νὰ τὴν εὐχαριστήσουμε γιὰ τὸ μεγάλο δῶρο πὸν μᾶς εἶχε χαρίσει μετὴ Μεσιτεία Τῆς. Στὸ δρόμο, λοιπόν, πρὸς τὴν Χάρη Τῆς, μᾶς πλησίασε ἕνα μικρὸ ἀγοράκι. «Κυρία» μου εἶπε, «ξέρετε πὼς με λένε;». «Πὼς σὲ λένε ἀγοράκι μου;» ἀποκρίθηκα. «Ραφαήλ, κυρία» μου εἶπε και χάθηκε μέσα στὸν κόσμο. Χάθηκε ἀνάμεσα στὸν κόσμο; Ἡ ἐξαφανίστηκε σὰν ἄγγελος; (!) Αὐτὸ δὲν μπόρεσα νὰ τὸ καταλάβω. Ὅμως, γιὰ μένα ἐκείνη τὴ στιγμή μου φάνηκε σὰν ἄγγελος Κυρίου πού μου ἔλεγε «Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ εἶναι πὸν ἔσωσε τὸ παιδί σου, Ἐκεῖνον πρέπει νὰ εὐχαριστήσεις». Καὶ πράγματι, ὁ Ἅγιος Ραφαήλ μᾶς ἔκανε μεγάλο θαῦμα. Οἱ μῆνες πέρασαν και ὅλες οἱ ιατρικὲς ἐξετάσεις ἀπέκλιναν ὄλο και περισσότερο ἀπὸ τὶς πρῶτες και τελικὰ τὸ παιδί μεγάλωσε χωρὶς κανένα ἀπολύτως πρόβλημα ὑγείας.

Ἐμεῖς εὐχαριστοῦσαμε τὸν Ἅγιο Ραφαήλ πὸν μᾶς τὸ χάρισε γερὸ και σιδερένιο. Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια ἐπισκεπτόμαστε κάθε ἐκκλησία πὸν φιλοξenoῦσε Ἱερὰ Λείψανα τοῦ Ἁγίου γιὰ προσκύνημα. Πέρασαν ἔτσι δεκαεπτὰ ὀλόκληρα

χρόνια. Κάποια ημέρα προσέξαμε στο δρόμο μιὰ ἀφίσα πὸν καλοῦσε τοὺς πιστοὺς γιὰ τὴν Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ, στὸ Ἄνω Σούλι τοῦ Μαραθῶνα. Ποῦ νὰ φανταζόμασταν πὼς ὁ Ἅγιος πὸν εἶχε φέρεи ξανὰ τὴ χαρὰ στὸ σπίτι μας βρισκόταν ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια τόσο κοντὰ μας. Ἡ μεγαλύτερη ὅμως ἔκπληξή μου ἦταν πὼς ἐπισκεπτόμενη γιὰ πρώτη φορὰ τὴ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ στὸ Ἄνω Σούλι, ἀνακάλυψα ὅτι τὸ σημεῖο πὸν εἶναι χτισμένη εἶναι ἀκριβῶς τὸ ἴδιο σημεῖο πού μου εἶχε ὑποδείξει ὁ Ἅγιος Ραφαήλ στὸν ὕπνο μου, πρὶν ἀπὸ δεκαεπτὰ ὀλόκληρα χρόνια, λέγοντάς μου ὅτι «ἐδῶ εἶναι τὸ σπίτι μου». Ἐπισκεπτόμουν γιὰ πρώτη φορὰ τὴ Μονή, ἀλλὰ ἦταν σὰν νὰ τὴν ἤξερα χρόνια. Ἄς εἶναι δοξασιμένο τὸ Ὄνομά Του, πὸν με ἀξίωσε ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια νὰ βρῶ καὶ νὰ βρεθῶ στὸ «σπίτι του», καὶ νὰ προσκυνῶ τὴν Χάρη Του! Ἄς ἔχει ὅλο τὸν κόσμο στὴ Σκέπη Του!

Εὐγενία Α., Ν. Μάρη Ἀττικῆς

Κ Ε Μ Α Λ

Σὲ ἓνα ἀνατρεπτικὸ ἄρθρο πὸν φιλοξενήθηκε στὴν ἐφημερίδα Radikal ἢ Τουρκάλα ἱστορικὸς Αἰσὲ Χούρ, σημείωνε ὅτι ὑπάρχουν ντοκουμέντα πὸν ἀποδεικνύουν περιτράνα ὅτι ὁ Κεμάλ Ἄτατούρκ ὄχι μόνον γνώριζε γιὰ τὸν ἐμπρησμὸ πὸν κατέστρεψε σχεδὸν ὀλόκληρη τὴν παρθαλάσσια ἑλληνικὴ πόλη τῆς Σμύρνης – ἐκτὸς ἀπὸ τὸν τουρκικὸ καὶ ἑβραϊκὸ τομέα τῆς – ἀλλὰ ἐπιτάχυνε τὸν ξεριζωμὸ τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τὶς ἐστίες τους. Μάλιστα, τὴν ὥρα πὸν ἡ Σμύρνη καιγόταν ὁ Κεμάλ βρισκόταν ἐκεῖ καὶ ἀπολάμβανε τὸ πύρινο θέαμα ἀπὸ τὸ μπαλκόνι τῆς ἀρβωνιαστικιάς του, τῆς Λατιφέ.

Μ Π Ρ Α Β Ο

Ἡ ἐφημερίδα «Δημοκρατία» ἀνακοίνωσε ὅτι ἀποσύρει τὴ διαφήμιση τῆς ἐφημερίδας τῆς, τὴν ὁποία ὁ σταθμὸς ANTI τοῦ Κυριακοῦ εἶχε ἐντάξει στὴν ὥρα προβολῆς τοῦ τουρκοσίριαλ (Σουλεϊμάν ὁ Μεγαλοπρεπῆς). Ἡ εἶδησή μας χαροποίησε καὶ μάλιστα στὸ ἴδιο μῆκος κύματος θὰ κινηθεῖ καὶ ὁ ἐκδότης τῆς ἐφημερίδας «Real» Νίκος Χατζηνικολάου. Πρέπει νὰ ἔχουμε ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴν εἶμαστε εὐκόλα θύματα τῆς νέο-ὀθωμανικῆς προπαγάνδας τῶν «φίλων μας» τῶν Τούρκων.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΜΗ ΜΑΣ ΠΟΥΝ ΡΑΤΣΙΣΤΕΣ

Τὸ πρῶτὸ τῆς Πέμπτης 12 Ἰουλίου 2012, στὴ διασταύρωση Τροίας καὶ Πατησίων, ἓνα μηχανάκι πὸν ὀδηγοῦσε 21χρονος ὑπάξιωματικὸς τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ θέρισε μιὰ Πολωνή με τὰ δίδυμα παιδιὰ τῆς. Ἐπὶ 5 ἡμέρες ὅλα τὰ κανάλια μετέδιδαν ζωντανὰ ἀνταποκρίσεις, γιὰ τὸ πραγματικὰ τραγικὸ αὐτὸ περιστατικὸ, ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖο γιὰ νὰ μάθει ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἂν χαροπαλεύουν ἢ διέφυγαν τὸν κίνδυνο τὰ τρία μέλη τῆς οἰκογένειας τῶν Πολωνῶν. Συγχρόνως, ἡ Ἦγεσία τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ διέταξε δεκάδες ὑπάξιωματικὸς νὰ σπεύσουν στὸ νοσοκομεῖο νὰ δώσουν αἷμα στὰ θύματα τοῦ τροχαίου, γιὰ νὰ μὴν κατηγορηθῇ τὸ Πολεμικὸ Ναυτικὸ γιὰ Ρατσισμό. Τὴν ἴδια ὥρα, οὐδεὶς ἀσχολεῖται με τοὺς Ἑλληνας πὸν σκοτώνουν ἢ ξυλοφορτώνουν καθημερινῶς οἱ Ἄλλοδαποὶ εἰσβολεῖς. Θυμάστε τὸ περιστατικὸ με τὰ 2 Ἑλληνοπούλα πὸν πυροβόλησαν 4 Ἄλλοδαποὶ ληστὲς στὶς 2 Ἰουνίου 2012

στην Καισαριανή στην πιλοτή της πολυκατοικίας τους; Ουδείς, γνωρίζει τί απέγιναν, διότι υπάρχει ΔΙΑΤΑΓΗ ΑΝΩΘΕΝ να μην ασχολούνται τα Μ.Μ.Ε. για να μη φουντώσει ο διπλασιασμός στα ποσοστά της Χρυσής Αυγής. Οί φήμες όργιάζουν στο Διαδίκτυο, αλλά επίσημη ανακοίνωση της Αστυνομίας ή του Νοσοκομείου δεν υπάρχει. Από πληροφορίες του φιλικού περιβάλλοντος της παθούσας οικογένειας αποκαλύφθηκε τελικά ότι είχε πεθάνει ο δεύτερος αδελφός που πήγε να σώσει τον πρώτο, ενώ η μητέρα χαροπαλεύει ακόμη στην έντατική, μετά το έγκεφαλικό που έπαθε, όταν έμαθε για τα παιδιά της. Ο πρώτος αδελφός που κατέβηκε να ελέγξει τον συναγερμό του Ι.Χ. που προσπάθησαν να κλέψουν οι λαθρομετανάστες έζησε τελικά, αλλά θα κάνει μήνες να συνέλθει από τα βαριά του τραύματα. Η οικογένεια κατάστράφηκε, αλλά (κατά την ιδεολογία που επικρατεί) καθόλου δεν πειράζει γιατί ήσαν Έλληνες. Από την άλλη, ακούγεται ότι το Έλληνικό κράτος έτοιμάζεται να δώσει καλή σύνταξη στην πολωνή με τα δίδυμα. Πάνω απ' όλα να μην μās ποϋν Ρατσιστές. Γιατί δυο μέτρα και δυο σταθμά; Είναι ή προπαγάνδα των Άριστερών «Άνθρωπιστών» και των Συριζαίων Θεολόγων που λυμαίνονται την Έλλαδική Εκκλησία.

ΔΙΑΘΕΣΗ ΓΙΑ ΥΠΑΚΟΗ

Κάποιος επισκέπτης έφτασε μία ήμερα στην Ίερά Μονή Κουτλουμουσίου και ζητούσε να μάθει, πώς μπορεί να συναντήσει τον Γέροντα Παΐσιο. Ο μοναχός, που είχε το διακόνημα του πορτάρη, μαθαίνοντας ότι ο άνθρωπος έρχόταν από την Ά-

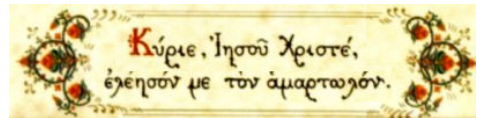
θήνα, τον ρώτησε με τη σειρά του, αν γνώριζε τον Γέροντα Πορφύριο. Ο επισκέπτης του άπάντησε κατάφατικά και τότε ο μοναχός του είπε:

- Γιατί έκανες λοιπόν τόσο κόπο να έρθεις ως εδώ, αφού και εκεί, δια του πατρός Πορφυρίου, μιλάει ο Θεός.

- Πάτερ, του άπάντησε εκείνος, πήγα στον Γέροντα Πορφύριο και, όταν μπήκα στο κελλί του, τον είδα ξαπλωμένο και άρρωστο στο κρεβάτι του. Του είπα ότι έχω ένα πρόβλημα και ότι είχα πάει να τον συμβουλευτώ, για να μου πει τί να κάνω. Τότε ο Γέροντας έκανε το έξιξ: Μέσα στο κελλί του είχε ένα παπαγάλο, ο όποιος πετούσε από έπιπλο σε έπιπλο. Έκανε μια κίνηση με το χέρι του και διέταξε το πουλί να μπει στο κλουβί του. Πράγματι ο παπαγάλος μπήκε μέσα στο κλουβί και μās κοιτούσε από εκεί. Ο Γέροντας Πορφύριος γύρισε τότε προς το μέρος μου και με τόνο κάπως αυστηρό στή φωνή του μου είπε:

- Είδες, παιδάκι μου; Ο παπαγάλος, όταν του είπα να μπει στο κλουβί, έκανε υπακοή και μπήκε. Έσν όμως δεν έχεις διάθεση να υπακούσεις σε ό,τι σου πώ, γι' αυτό κι' εγώ δεν μπορώ να σου πώ τίποτε άπολύτως.

ΤΟ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟ ΟΠΛΟ

Λέγε αδελφέ μου με τα χείλη και την καρδιά σου συνεχώς τα σωτήρια αυτά λόγια, διότι φωτίζουν τον νοϋν, γαληνεύουν την καρδιάν, καιουν την άμαρτίαν, μαστίζουν και εκδιώκουν τους δαίμονες.

ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Με ὀνομάζετε **ΚΥΡΙΟΝ**.
ἀλλὰ δὲν Μὲ ὑπακούετε.
Με ὀνομάζετε **ΟΔΟΝ**.
ἀλλὰ δὲν Μὲ ἀκολουθεῖτε.
Με ὀνομάζετε **ΖΩΗΝ**.
ἀλλὰ δὲν Μὲ ἐπιθυμεῖτε.
Με ὀνομάζετε **ΣΟΦΙΑ**.
ἀλλὰ δὲν Μὲ συμβουλευέσθε.
Με ὀνομάζετε **ΑΔΗΘΕΙΑ**.
ἀλλὰ δὲν Μὲ πιστεύετε.
Με ὀνομάζετε **ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΝ**.
ἀλλὰ δὲν Μὲ ἐμπιστεύεσθε.
Με ὀνομάζετε **ΔΙΚΑΙΟΝ**.
ἀλλὰ δὲν Μὲ φοβεῖσθε.
Με ὀνομάζετε **ΠΑΤΕΡΑ**.
ἀλλὰ δὲν γίνεσθε παιδιά Μου.
Με ὀνομάζετε **ΣΩΤΗΡΑ**.
ἀλλὰ δὲν θέλετε τὴν Σωτηρία
σας.

ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΣ

28^η Ὀκτωβρίου ἐορτάζει ἡ Πατρίδα
μας. Ἄς ἀναρτήσουμε τὴν Ἑλληνι-
κὴ Σημαία στὸ ὠραιότερο καὶ ψη-
λότερο μέρος τοῦ σπιτιοῦ μας.

ΟΙ ΔΕΙΛΟΙ ΤΗΝ ΒΛΕΠΟΥΝ ΜΕ ΦΟΒΟ
ΟΙ ΠΡΟΔΟΤΕΣ ΣΑΝ ΠΑΝΙ
ΟΙ ΑΣΤΟΙ ΣΑΝ ΥΦΑΣΜΑ
ΟΙ ΑΝΑΝΔΡΟΙ ΤΗΝ ΚΑΙΝΕ ...

ΜΑ ΕΜΕΙΣ ΤΗΝ ΒΛΕΠΟΥΜΕ
ΣΑΝ ΤΗ ΜΑΝΑ ΠΟΥ ΚΑΡΤΕΡΕΙ
ΝΑ ΕΚΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΜΑΣ
ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ - ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΗΣ - ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

Κάθε Κυριακὴ

Ὁρθρος-Λειτουργία 7.30-10.15 π.μ.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

Κάθε ἡμέρα ἀνοικτὰ
Ἐκτὸς

1.00 - 5.00 τὸ μεσημέρι κλειστὰ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

καὶ προσκύνησις Τεμαχίου
Ἁγίου Λειψάνου

Κάθε Τετάρτη στίς 6.00 μ.μ.

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Μηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Δελτίο

Ἰδιοκτήτης: Ἀδελφότης Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ»

Ἔδρα: Ἄνω Σοῦλι Μαραθῶνος, **Ἱστοσελίδα:** www.agiosrafael.gr

Ἐκδότης-Δ/ντής: π. Ραφαήλ Ἀλιπαριμάκης, τηλ. 22940-61151 καὶ 6979835185,
e-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Ἐπιστολές, ἐμβάσματα ἢ προαιρετικὲς
συνδρομὲς ἀποστέλλονται εἰς δ/νση: π. Ραφαήλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνα.